

her i landet, og som er afspejlet i den regeringsdannelse, vi har, og på baggrund af de dogmer, der hersker i dansk politik, når told diskuteres, og i betragtning af det tidpres, der har været, tror jeg ikke, man kunne have opnået stort mere end det, der her foreligger til vedtagelse. Vi nåede frem til det mulige. Spørgsmålet var for det konservative folkeparti, om vi ved vor deltagelse skulle sikre det opnåelige, det muliges, gennemførelse eller lade det mulige falde til skade for produktion og beskæftigelse“.

A. C. Normann, der ved 3. behandling talte på det radikale venstres vegne (i stedet for Aage Fogh), lagde stor vægt på den frigørelse af importen, der ville blive følgen af de samtidig førte forhandlinger om forslaget til lov om ændringer i og forlængelse af lov om valutaforhold m. v. Han afvejede dette resultat med de skete ændringer i toldloven og anførte, at hans partis repræsentanter i udvalget havde sat ind for at hindre det samlede toldniveau i at overstige en rimelig grænse. Dette var efter hans opfattelse lykkedes i en sådan grad, at han kunne anbefale vedtagelsen af begge lovforslag.

J. M. Pedersen (DR) anbefalede ud fra til dels samme opfattelse som det radikale venstres ordfører. Han glædede sig over, at det på en række områder var lykkedes at opnå toldfrihed eller toldnedsættelser, og han fandt, at de foreslåede forhøjelser med undtagelse af ganske enkelte ikke var større, end at de med nedsættelsen pr. 1. juli igen ville være nede på det hidtidige niveau.

Petra Petersen (DK) motiverede på sin partifælle Fuglsangs vegne kommunisternes stilling således:

„Vi har ved tidligere behandlinger erkendt, at visse toldforhøjelser kan være nødvendige af hensyn til produktion og beskæftigelse; men vi har samtidig gjort opmærksom på, at vi ikke ville tage medansvar for toldforhøjelser og toldbeskyttelse, der gennemføres på en sådan måde, at det for forbrugere og arbejdere betyder prisforhøjelser og dermed en lavere levestandard.“

Derfor foreslog min gruppe ved anden behandling gennem vort forslag til dagsorden, at regeringen og folketinget traf foranstaltninger til gennem kontrol med priser, avancer og monopoler at beskytte forbrugerne imod, at hjemlige producenter brugte den forhøjede told til at gøre forbrugsvarerne dyrere. Uden forsøg på at give en motivering stemte såvel regeringspartier som opposition imod vort dagsordensforslag.

Kommunisterne ønsker altså ikke i dag at tage noget medansvar for told- og valutalovsforslagene, der om et øjeblik antagelig skal vedtages; vi vil hverken stemme for eller imod ved den endelige afstemning, men undlade at stemme.“

Hans Schmidt (SI) udtrykte sin stilling til toldlovsforslaget og det samtidigt behandlede valutalovsforslag med følgende udtalelse:

„Jeg agter at stemme for dem som helhed ud fra den betragtning,